

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 02. novembra 2020. godine
Ref. br.:RK 1636/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI135/19

Podnosilac

Shkodran Hashani

**Ocena ustavnosti presude Apelacionog suda Republike Kosovo Ac. br.
2469/15 od 4. jula 2019. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama- Hajrizi , predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudilja
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudilja i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Shkodran Hashani, sa prebivalištem u opštini Obilić (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [Ac. br. 2469/15] Apelacionog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Apelacioni sud) od 4. jula 2019. godine u vezi sa presudom [C. br. 520/09] Osnovnog suda u Prištini od 9. decembra 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom se navodi da su podnosiocu zahteva povređena prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. [Procesuiranje podnesaka] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakona) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 27. avgusta 2019. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 29. avgusta 2019. godine, predsednica je imenovala sudiju Remzije Istrefi-Peci za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Arta Rama –Hajrizi (predsedavajuća), Gresa Caka-Nimani i Safet Hoxha (članovi).
7. Dana 2. oktobra 2019. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da obavesti Sud da li se pred Sudom sam zastupa ili preko zastupnika.
8. Dana 9. oktobra 2019. godine, podnosilac zahteva je obavestio Suda da nema zastupnika i da isti samog sebe zastupa pred Sudom.
9. Dana 29. oktobra 2019. godine, Sud je dostavio kopiju zahteva Apelacionom sudu.
10. Dana 12. maja 2020. godine, Sud je obavestio Osnovni sud u Prištini o registraciji zahteva i tražio da podnesu Sudu sledeća dokumenta:
 - a) Informaciju o tome da li je saobraćajno veštačenje, izvršeno na početku postupka, dostavljeno podnosiocu zahteva,
 - b) Transkript sa sednice, i
 - c) Originalni dosije predmeta.

11. Osnovni sud u Prištini, u zakonski propisanom roku, nije dostavio Sudu tražena dokumenta.
12. Dana 8. juna 2020. godine, Sud je ponovio zahtev Osnovnom sudu u Prištini, tražeći da podnesu Sudu spise navedene u stavu 10 ovog Izveštaja.
13. Dana 9. juna 2020. godine, Osnovni sud u Prištini je podneo originalni dosije slučaja.
14. Dana 7. oktobra 2020. godine, veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudilje izvestiteljke i jednoglasno preporučilo sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

15. Iz spisa predmeta rezultira da se 6. novembra 2008. godine na magistrali Priština - Obilić dogodila saobraćajna nesreća između podnosioca zahteva, koji je bio zaposlen u kompaniji N.N.T.SH. "Patroni" sa sedištem u Mališevu, i osobe H.S.
16. Dana 12. marta 2009. godine, H.S. je podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini, protiv *i.* Kosovskog udruženja osiguranja - Fond za obavezno osiguranje na Kosovu, *ii.* N.N.T.SH. „Patroni“ sa sedištem u Mališevu i *iii.* podnosioca zahteva, navodeći da je na osnovu policijskog izveštaja i fotografija oštećenog vozila, utvrđeno da se nesreća dogodila zbog nekontrolisanih kretanja radne mašine kojom je upravljao podnosilac zahteva i time je na vozilu kojem je upravljao H.S. naneo materijalnu štetu. Tužbom je H.S. tražio naknadu materijalne štete u iznosu od 1110 evra (hiljadu sto deset evra) sa zakonskom kamatom od datuma nesreće.
17. Dana 17. novembra 2011. godine, podnosilac zahteva je u odgovoru na tužbu izjavio da osporava tužbu, jer se ona ne može zasnivati na policijskom zapisniku, pošto se na osnovu poslednje navedenog ne može dokazati njegova odgovornost u odnosu na slučaj koji se dogodio. Podnosilac zahteva takođe osporava iznos tužbenog zahteva, tvrdeći da isti nema pravni osnov.
18. Dana 21. novembra 2011. godine, Kosovsko udruženje osiguranja-Fond za obavezno osiguranje na Kosovu je preko odgovora na tužbu osporilo tužbu, naglašavajući, između ostalog, *“dokazi izvedeni zajedno sa tužbom ne predstavljaju dovoljan osnov za prihvatanje odgovornosti tuženog [..], polazeći od propisa o registraciji motornih vozila, viljuškar je vozilo, tj. motorno vozilo koje nije predmet osiguranja od autoodgovornosti”*.
19. Dana 14. decembra 2011. godine, N.N.T.SH. Patroni, je preko odgovora na tužbu osporio poslednje navedenu, sa obrazloženjem da je podnosilac zahteva u vreme nesreće obavljao svoje lične poslove i nije bio u radnom vremenu.
20. Dana 9. decembra 2014. godine, Osnovni sud u Prištini je, presudom [C. br. 520/09], usvojio tužbu H.S. i obavezao podnosioca zahteva da na ime naknade materijalne štete plati iznos od 896,42 evra (osamsto devedeset šest evra četrdeset dva centa) sa zakonskom kamatom koju lokalne banke plaćaju kao za jednogodišnje štedne uloge.

21. Iz obrazloženja presude i zapisnika sa saslušanja, primećuje se da je podnosilac zahteva bio prisutan na prvom pripremnom ročištu, dok na drugom pripremnom ročištu i glavnom pretresu podnosilac zahteva nije bio prisutan iako je isti uredno bio pozvan. Osnovni sud je svoje obrazloženje zasnovao na saobraćajnom veštačenju od 15. oktobra 2014. godine, što dokazuje da je podnosilac zahteva kriv, i na veštačenju od 27. oktobra 2014. godine, kojim je potvrđen iznos materijalne štete koju je podnosilac zahteva prouzrokovao oštećenom H.S.
22. Iz spisa predmeta se primećuje da su veštačenje za saobraćajnu nesreću od 15. oktobra 2014. godine i tehničko veštačenje o proceni štete od 27. oktobra 2014. godine dostavljena na adresu podnosiocu zahteva, a ista je primio N.H., otac podnosioca zahteva 12. novembra 2014. godine (Pojašnjenje: Potvrda o prijemu veštačenja se nalazi u originalnom dosijeu slučaja koji je podneo Osnovni sud).
23. Osnovni sud je, presudom [C. br. 520/09], obrazložio da je *“Sud ocenio mišljenja veštaka saobraćaja i mašinstva kao realna mišljenja, objektivna, data na osnovu profesionalnih znanja i odlučio je da njihovim mišljenjima pridaje potpunu veru. Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, sud je ocenio da tuženi snosi odgovornost za štetu koja je naneta tužitelju u njegovom vozilu tokom saobraćanje nesreće, za šta je tuženi obavezan da tužitelju nadoknadi štetu u skladu sa članovima 154., 189. i 185. ZOO-a”*.
24. Protiv gore navedene presude Osnovnog suda, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu, navodeći da je presuda doneta uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava. Podnosilac zahteva u suštini navodi da veštačenja koja su izvršena u vezi sa njegovim slučajem nisu dostavljena podnosiocu zahteva i on nije mogao da se izjasni u vezi sa njima niti da ih ospori. Podnosilac zahteva navodi da je Osnovni sud, u skladu sa članom 5. Zakona o parničnom postupku, bio dužan da svakoj strani u postupku da mogućnost da se izjasni o veštačenju.
25. Dana 4. jula 2019. godine, Apelacioni sud je, presudom [Ac. br. 2469/15], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i tako potvrdio presudu [C. br. 520/09] Osnovnog suda. Apelacioni sud je u svom obrazloženju istakao *“apelovana presuda nije obuhvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz člana 182., stav 2., tačke (b), (j), (k) i (m) ZPP i da je materijalno pravo sprovedeno na pravičan način, a na koje povrede Apelacioni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu odredaba iz člana 194. ZPP, a takođe nije obuhvaćena ni drugim povredama odredaba parničnog postupka koje je navela žalilačka strana u žalbi.”*
26. Dana 6. avgusta 2019. godine, podnosilac zahteva se obratio Kancelariji glavnog državnog tužioca, sa predlogom da podnese zahtev za zaštitu zakonitosti na presudu [Ac. br. 2469/15] od 4. jula 2019. godine Apelacionog suda, ponavljajući iste navode koje je predstavio pred Apelacionim sudom.

27. Dana 19. avgusta 2019. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je, obaveštenjem [KMLC. br. 135/1019], odbila zahtev podnosioca za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti pred Kancelarijom glavnog državnog tužioca.

Navodi podnosioca

28. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim presudom povređena prava zaštićena članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
29. Podnosilac zahteva navodi da mu *"- nije data zakonska mogućnost da se izjavi o veštačenju saobraćajnog veštaka (članovi 5. 11. i 362. ZPP-a),*
- Da mu veštačenje nije predato za primedbe i dopune upućujući se za pravnu pomoć kao laična stranka (član 11. ZPP),
- Da okolnosti slučaja jasno pokazuju da se saobraćajna nesreća desila unutar gradilišta evidentiranog, dok je tužitelj vozilom ušao u gradilište, i
- Za istu stvar su odvijena dva postupka, po tužbi tužitelja [H.S. i Kosovskog biroa za osiguranje]
30. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da poništi osporenu odluku.

Relevantne zakonske odredbe

ZAKON BR. 03/L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Član 5

5.1 Sud će dati mogućnost svakoj strani da se izjasni o zahtevima i iskazima suprotničke stranke.

5.2 Samo u slučajevima utvrđenim ovim zakonom sud ima snagu da odluči o zahtevu o kojem suprotničkoj strani nije data mogućnost da se izjasni.

Član 11

11.1 Stranu koja nije zastupljena advokatom, sud upućuje koje proceduralne postupke može da izvrši, kada god konstatuje da zbog neznanja ona ne koristi proceduralna prava koja joj pripadaju po ovom zakonu.

11.2 Sud treba da uputi i stranku koju u proceduralnim postupcima zastupa advokat, kada smatra da zastupnik ne obavlja posao profesionalo.

Član 111

111.1 Ukoliko se lice kome treba predati dopis ne nalazi u svom stanu dostava se vrši davajući dopis nekom odraslom članu njegove porodice koji je dužan da primi dopis prilikom dostave, a ukoliko se ni oni ne nalaze

u stanu dopis će se dati susedu , ukoliko se slaže sa nečim takvim. Dostava izvršena na takav način se smatra valjanom.

[...]

111.4 Lica kojima je izvršena dostava dopisa prema gornjim odredbama ovog člana , umesto primaocu, imaju zadatak da dopis dostave ovom poslednjem.

Član 182

182.1 Osnovno kršenje odredbi parničnog postupka postoji ukoliko sud tokom postupka nije primenjivao ili je primenjivao na nepravilan način neku odredbu ovog zakona, a ova je imala ili mogla da ima uticaj na donošenje zakonite i pravedne presude.

182.2 Suštinsko kršenje odredbi parničnog postupka postoji uvek:

b) ukoliko je odlučeno o zahtevu koji ne spada pod sudsku jurisdikciju;

[...]

g) ukoliko je u suprotnosti sa odredbama ovog zakona sud bazirao svoju odluku na nedozvoljivo raspoloženje stranki (član 3. stav 3);

i) ukoliko nekoj od stranaka nezakonitim postupanjem a posebno ne davanjem mogućnosti za razmatranje stvari na sudu;

j) ukoliko je u suprotosti sa odredbama ovog zakona , sud odbio zahtev stranke , da u postupku koristi svoj jezik i pismo, i da prati postupak na svom jeziku, tako da se zbog toga žali;

k) ukoliko je u postupku kao tužilac ili tuženi učestvovalo lice koje ne može biti stranka u postupku, ili ukoliko stranku koja je pravno lice nije zastupalo ovlašćeno lice, ili ukoliko stranku bez parnične sposobnosti nije zastupao zakonski zastupnik, odnosno zastupnik sa punomoćjem stranke nije imao potrebno ovlašćenje za vođenje postupka, ili za vršenje neke radnje u postupku, ukoliko vođenje postupka odnosno vršenje posebnih radnji u postupku nije kasnije dozvoljeno;

[...]

m) ukoliko je u suprotnosti sa zakonom izuzeta publika na glavnoj rasprav;

Član 362

362.1 Veštak uvek se poziva na sednicu o glavnom pretresu stvari.

362.2 Kopiju rešenja iz čl. 359 ovog zakona sud dostavlja veštaku uz pismeni poziv za glavni pretres.

Član 367

Sud dostavlja pismeno strankama zapažanja i mišljenja najmanje osam (8) dana pre početka ročišta za glavni pretres stvar.

Ocena prihvatljivosti zahteva

31. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane u Ustavu i dalje navedene u Zakonu i Poslovniku.
32. U tom smislu, Sud se prvo poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

33. Sud se dalje poziva na član 47. [Individualni zahtevi], član 48. [Tačnost podneska] i član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.

Član 48 [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49 [Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

34. Što se tiče ispunjavanja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana; da osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Ac. br. 2469/15] Apelacionog suda od 4. jula 2019. godine u vezi sa presudom [C. br. 520/09] Osnovnog suda u Prištini od 9. decembra 2014. godine nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva. Podnosilac zahteva je naglasio prava i slobode za koje navodi da su mu povređena i podneo je zahtev u zakonom propisanom roku.

35. Pored ovih uslova, Sud se takođe poziva na pravilo 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Konkretno, pravilo 39 (2) propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

36. Sud prvo podseća da je Osnovni sud u Prištini, presudom [C. br. 520/09], usvojio tužbu H.S. i obavezao podnosioca zahteva da na ime naknade materijalne štete usled saobraćajne nesreće koja se dogodila između podnosioca zahteva i H.S. plati H.S.-u iznos u vrednosti od 896,42 evra. Nakon žalbe podnosioca zahteva, Apelacioni sud je, presudom [Ac. br. 2469/15] od 4. jula 2019. godine, odbio žalbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu, i u potpunosti potvrdio prvostepenu presudu. Podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv poslednje navedene i 19. avgusta 2019. godine, i Kancelarija glavnog državnog tužioca je, obaveštenjem [KMLC. br. 135/1019], odbila zahtev podnosioca za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti u Kancelariji glavnog državnog tužioca.
37. S tim u vezi, Sud prvo podseća da podnosilac zahteva u osnovi navodi da je njegovo ustavno pravo na pravično i nepristrasno suđenje zagantovano članom 31. Ustava povređeno iz dva razloga: (i) prema podnosiocu zahteva, saobraćajno veštačenje razvijeno u njegovom slučaju nije dostavljeno podnosiocu zahteva za primedbe, i (ii) podnosilac zahteva navodi da su redovni sudovi pogrešno utvrdili činjenično stanje. Sud podseća da član 31. Ustava propisuje:

Član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

- 1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
- 2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
- 3. Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloletnika, ili zaštiti privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način.*
- 4. Svako ko je optužen za krivično delo ima pravo da ispituje prisutne svedoke i da zahteva obavezno pojavljivanje svedoka, veštaka i ostalih lica, koja mogu razjasniti činjenice.*

[...]

38. Sud još jednom podseća na navode podnosioca zahteva u vezi sa povredom člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], koji se u suštini pred Sudom žali da mu sudovi nisu dostavili saobraćajno veštačenje razvijeno u njegovom slučaju, naglašavajući da “mu nije data zakonska mogućnost da se izjavi o veštačenju saobraćajnog veštaka (članovi 5. 11. i 362. ZPP), Da mu veštačenje nije predato za primedbe i dopune upućujući se za pravnu pomoć

kao laična stranka (član 11. ZPP). Podnosilac zahteva takođe navodi da su redovni sudovi pogrešno utvrdili činjenično stanje, naglašavajući da “okolnosti slučaja jasno pokazuju da se saobraćajna nesreća desila unutar gradilišta evidentiranog...., dok je tužitelj vozilom ušao u gradilište”.

39. Sud ističe da će prilikom rešavanja navoda podnosioca zahteva primeniti standarde sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), u skladu sa kojima je, shodno članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagantovane Ustavom.
40. Što se tiče prvog navoda podnosioca zahteva da mu redovni sudovi nisu dostavili saobraćajno veštačenje razvijeno u njegovom slučaju, negirajući mu tako pravo da ospori veštačenje i da se izjasni u vezi s njim, Sud primećuje iz originalnog dosijea, koji je podneo Osnovni sud u Prištini, da je isto dostavljeno na adresu podnosioca zahteva i da je isto primio N.H., otac podnosioca zahteva.
41. S tim u vezi, Sud se poziva na stav 1, člana 111. Zakona o parničnom postupku, koji ističe da ukoliko se lice kome treba predati dopis ne nalazi u svom stanu dostava se vrši davajući dopis nekom odraslom članu njegove porodice koji je dužan da primi dopis prilikom dostave.
42. U smislu svega napred navedenog i na osnovu dosijea slučaja, Sud primećuje da su saobraćajno veštačenje nesreće od 15. oktobra 2014. godine i veštačenje procene štete od 27. oktobra 2014. godine, dostavljene na adresu podnosioca zahteva i iste je primio N.H., otac podnosioca zahteva 12. novembra 2014. godine i shodno tome, podnosilac zahteva je primio saobraćajno veštačenje.
43. Pored toga, Sud primećuje da je podnosilac zahteva bio prisutan na prvoj pripremnoj sednici, ali ne i na glavnoj raspravi, gde se i čitalo veštačenje nesreće u vezi sa njegovim slučajem. S tim u vezi, Osnovni sud u Prištini je, presudom [C. br. 520/09], istakao “*tuženi nije predstavio na sednici glavne rasprave iako je bio pozvan na redovan način i svoj izostanak nije opravdao na nikakav način. Iz ovog razloga sud je sednicu glavne rasprave održao u odsustvu tuženog*”.
44. Shodno tome, Sud utvrđuje da je ovaj navod podnosioca zahteva neosnovan.
45. Što se tiče drugog navoda podnosioca zahteva da su redovni sudovi pogrešno utvrdili činjenično stanje, naglašavajući da “*okolnosti slučaja jasno pokazuju da se saobraćajna nesreća desila unutar gradilišta evidentiranog, dok je tužitelj vozilom ušao u gradilište*, Sud smatra da je podnosilac zahteva izgradio svoj slučaj na zakonskoj osnovi, odnosno na navodima da Apelacioni sud i Osnovni sud u Prištini nisu pravično utvrdili dokaze i činjenice.
46. Međutim, Sud ima u vidu obrazloženje Apelacionog suda u njegovoj presudi [Ac. br. 2469/15] od 4. jula 2019. godine, gde je u vezi sa dokazima, istakao sledeće:

“Sud je obrazložio sve činjenice odučujuće težine za osnovanost tužbenog zahteva, a u nadovezanju sa time je obrazložio i način kako su utvrđene činjenice, osim one nesporene, a takođe i način kako je ocenio dokaze sa svaku dokazanu činjenicu. Sud je obrazložio sve okolnosti koje su sa težinom određivanja počev od odgovornosti tuženog za naknadu štete, zatim okolnosti koje su u vezi sa kategorijom štete i sledstveno zaključak za obim prihvaćenog potraživanja. Činjenično stane je u ovom postupku ustanovljeno na pravičan i potpun način i što se tiče štete koju je doživeo tužitelj zbog saobraćajne nesreće. U ovom smislu, ocenjivanja koje je dao prvostepeni sud za dokazanu vrednost i pouzdanost saobraćajnog veštačenja veštaka Ylli Koshi, od 15.10.2014. god., kao i veštačenja o proceni štete na vozilu tužitelja, veštaka Nexhmi Shala, od 27.10.2014. god., prihvata kao takva i Apelacioni sud, za kojeg je ovaj zaključak pravičan i prihvatljiv. Apelacioni sud ocenjuje da u smislu materijalno – pravnih odredbi na koje se pozivao prvostepeni sud a u skladu sa činjeničnim stanjem utvrđenim u ovom postupku, za prihvaćeno potraživanje u iznosu kao u izreci ove presude, sud je mišljenja da je isti adekvatan, a sve ovo uzimajući u obzir da će štetu koja je naneta tužitelju, visina iznosa novca u ime naknade omogućiti oštećenom – ovde tužitelju satisfakciju i da će tim novcem popraviti do jedne mere njegove materijalne potrebe kao posledica nanete štete”.

47. S tim u vezi, Sud naglašava da nije njegova dužnost da se bavi greškama u zakonu koje su navodno počinili redovni sudovi (zakonitost), osim i u meri u kojoj su takve greške mogle povrediti osnovna prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Da je drugačije, Sud bi postupio kao sud „četvrtog stepena“, što bi rezultiralo prekoračenjem granica utvrđenih u njegovoj nadležnosti. U skladu sa sudskom praksom ESLJP-a, kao i njegovom već konsolidovanom sudskom praksom, Sud ponavlja da je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava i da se ne mogu izvoditi apstraktne ocene zašto je redovni sud presudio na jedan, a ne na neki drugi način (vidi: *García Ruiz protiv Španije*, ESLJP, br. 30544/96 od 21. januara 1999. godine, stav 28 i vidi: takođe slučaj Suda KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
48. Ustavni sud može samo razmatrati da li su u postupku dokazi izvedeni tačno i da li je postupak uopšte, posmatran u celini, vođen na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi: među ostalim izvorima slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, usvojen 10. jula 1991. godine).
49. Međutim, što se tiče navoda podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava, na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da je obrazloženje dato u presudi Apelacionog suda i Osnovnog suda jasno i nakon razmatrana svih postupaka, Sud je takođe utvrdio da postupci pred Apelacionim sudom i Osnovnim sudom nisu bili nepravilni ili proizvoljni (vidi: slučaj *Shub protiv Litvanije* br. 17064/06, odluka ESLJP-a od 30. juna 2009. godine).
50. Apelacioni sud je tokom razmatranja navoda podnosioca zahteva obrazložio da je presuda prvog stepena pravična i zakonita, utvrđujući činjenicu da je

činjenično stanje utvrđeno od strane Osnovnog suda pravično i da je do saobraćajne nesreće između podnosioca zahteva i H.S došlo usled propusta podnosioca zahteva i da isti snosi odgovornost za štetu.

51. U smislu toga, Sud u nastavku smatra da podnosilac zahteva nije dokazao da su postupci pred redovnim sudovima bili nepravični ili proizvoljni, ili da su njegova osnovna prava i slobode zaštićene Ustavom povređena zbog pogrešnog tumačenja procesnog prava. Sud ponovo ističe da je tumačenje zakona dužnost redovnih sudova i pitanje je zakonitosti (vidi: slučaj Suda KI63/16, podnosilac zahteva: *Astrit Pira*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. avgusta 2016. godine, stav 44 i, vidi: slučaj KI150/15; KI161/15; KI162/15; KI14/16; KI19/16; KI60/16 i KI64/16, podnosilac zahteva: *Arben Gjokaj, Hysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku i Sami Lushtaku*, rešenje o neprihvatljivosti od 15. novembra 2016. godine, stav 62).
52. Sud ističe da sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom presude Apelacionog suda ili samo pominjanje članova Ustava, nije dovoljno da se izgradi navod o ustavnoj povredi. Kada se navode takve povrede Ustava, podnosioci zahteva treba da obezbede obrazložene navode i uverljive argumente (vidi: u tom smislu, slučaj Suda KI136/14, *Abdullah Bajqinca*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2015. godine, stav 33).
53. Shodno tome, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio navode da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni i da su osporenim odlukama povređena prava i slobode zagarantovana Ustavom.
54. Kao rezime, u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i shodno tome, neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Republike Kosovo, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava i pravilom 39 (2) Poslovnika, dana 7. oktobra 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi- Peci

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi